

מסכת יומא

פרק א'

שבעתימיס קדסיוס הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פלה דרין ומתקיני
 ולוכהן אחרת חתיו שמאי ארעב ופסול רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו
 שמא תמות אשתו שנאמר כפר בעדו בעד ביתו וזו אשתו אמרו לא סכן אין לדב
 ר סוף כל שבעת הימים הוא זורק אתה דם ומקטיר אתה קטרות ומטיב את הנרות ומק
 ריב את הראש ואת הרגלו שארכה ימים אסר צה להקריב מקריב שכהן גדול מקריב
 חלק בראשו נוטל חלק בראשו שמסרו לו זקנים מזקני בית דין וקורין לפניו בסדרה יום
 ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה בפיוך שמא שכחת או שמא לא למדת ערביוס הכ
 פורים שחרית מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים כ
 דישיהא מכיר ורגיל בעבודתה כל שבעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל ומשתה הערב
 יום הכפורים עסח שכהן לא היה מניח יסאות ולא אכלה רבה מפני שהמאכל מביא אתה
 שנה מסרוהו זקני בית דין לזקני כהנהו העלוהו לעלית בית אבטינסוה שביעוהו ונפ
 טרוהו לכולהו אמרו לו אישי כהן גדול אנו שלוחי בית דין ואתה שלוחנו ושליח בית
 דין שביעין אננו עליך במישש כן שמו בבית הזה שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך
 הוא פורש ובו כהן פורשין ובו כהן אסר היה חכם דורשו אסר לאות למידי חכמים דור
 שין לפניו ואסר גיל לקרות קורא ואסר לאוקורין לפניו ובמה קורין לפניו באיוב ובועז
 ראובן דבריהם יסזכר בהן קבוט לאומר פעמיס הרבה קריתיל לפניו בדניאל לבקשלה
 תנמנס פר חכהנה מכין לפניו באצבע צרדהו ואומרים לו אישי כהן גדול לעמוד והפגא
 חתעלה רצפה ומעסיקין אותו עד שיגיע זמן השחיטה בכליוס תורמין אתה מזבח בק
 ריאתה גבר אוסמוך לובין לפניו ובין לאחריו ביום הכפורים מחצות וברגליוס מאשמ
 ורה הראשונה ולא היה קריאתה גבר מגעת עד שהיתה עזרה מלאה מישראל

מסכת יומא

פרק ב

בראשונה כל מי שרוצה לתרם את המזבח תורסו בזמן שהן מרבין רצין ועולין בכבש
 כלה קודם את חברו בארבע אמות וזהו אסיה שנייה שוין מהמנה או מרלה הצבי
 עומה הן מוציאין אחת או שתים ואין מוציאין אגד לב מקדש מעשה שהיו שניהם שוין
 יורצין ועולין בכבש ודחף אחד מהן את חברו ונפלונש ברהרגלו וכיון שראובי תדין
 שבאין לידי סכנה התקינו שלא יהיו תורמין את המזבח אלא בפיסא רבעה פיסות היו
 שסוזה הפיסה הראשונה הפיסה שנייה שוחט מיזור קומי מדשן מזבח הפנימי מימדש
 ואת המנורה מימעה אברים לכבשה הראשונה רגלו שתיה ידיה העקו והרגלה חזהו
 הגרהו שתיה דפנות והקרביסוה סלתו וחבתיו והיין שלשה עשר כהניס זכובואמר
 בן עזאיל פנירביע קיבא משום רבי יהושע דרדך הלכו והיה הקרבה פיסה שלישית חדשים
 לקטר בתבאו והפיסו והרביעית חדשים עסישניס מימעה אברים מן הכבש ולמזבח
 מידקרבת שעה בעשרה באחד עשר בשניס עשר לאפחות ולאי תרכיז דעצמובת שע
 הבחגיב דאחד צלוחית שלמיס הריכאן עשרה ביה ערביס באחד עשרה ואעצמובת
 שעה שניס בידס שניגזיריע ציטוב שבת באחד עשרה ואעצמובת שעה שניס בידס
 ניבזיכילבונה שללחם הפניסוב שבת שבתוך החגיב דאחד צלוחית שלמיס אילקרב
 באחד עשרה בשרבחמה הקרביסוה סלתו והיין בשניס שניס פרקרבע שריסוארב
 עההראשונה רגלה ראש אחדוה רגל בשניס העקו והרגלה עקב שניסוה רגל בשניס
 החזהוה הגרה החזה באחדוה הגרה בשלשה שתי ידיס בשניס שתי דפנות בשניס הקרבי
 סוה סלתו והיין בשלשה שלשה בדבריסא מוריס בקרבנות צבורא בלבקרבי יחיד
 אסרצה להקריב מקריבה פשטון נתון שלא לוואלושין